

**Ане Стамев Василевски, роден во Брезно, живее во Лешок и Ѓорче Петров,
карикатурист, фотограф, сценарист, снимател-режисер**

(Ане Василевски, Брезно, 1947 - 2004)

Ане Стамев Василевски е роден во Брезно 1947 година. Почина во Ѓорче Петров во 2004 година, каде живееше со својата сопруга и двете ќерки. Поради службување на татко му Стаме во администрацијата на Општина во Теарце и Лешок, како дете се преселуваат и живеат во Лешок. Татко му Стаме Манов Василевски, потекнува од родот Матеовци од Брезно, што е запишано на стр. 43 во книгата Селото Брезно од Јован Савевски. Јован Савевски е роден во Брезно, во 1924 година, и потекнува од родот Јорговци (види стр.38 и 39- Извор. ред. бр. 50). Ане првите знаења ги научува во Основно училиште Кирил佩чинович во Лешок, а Осмолетка учеше во Теарце. Ане Василевски е две години постар од мене и заедно учевме во школото во Лешок. Ане со родителите и сестрата Љубица и браќата Крсто и Јове, живееја во зградата на Општината во Лешок, која денес е разрушена.

Ане со сопрругата Ружица имаат две ќерки Анета и Данче, Крсто има две ќерки Ангела и Весна и Јове има син Љупчо, а за сестрата Љубица немам податоци.

Моите родители и неговите родители имаа блиски контакти и многу се почитуваа. Бидејќи нашата куќа беше на нецели сто метри од зградата на општината, кај што живееја, ние многу пати се игравме. Ане беше генерација со мојот брат Мирко Спироски, со братучедот Ладе Спироски, Јордан Момировски, Благо Деспотовски, Перко Васовски, Мирко Коцевски, Љубица Коцевска, Ѓоко Ковачевски, Трпана и Спасена Соловски, Олга и Мирка Јовановски, Павлина Јастревска, Џевтико Богдановски, Симјанка Стојановска и др. Повеќе за оваа генерација ученици од Лешок, може да се види во Мојата книга: Мојата генерација ученици 1949/50 од Лешок, Македонија, избувена 2019 година (стр.43 до 47 и стр. 64 до 65 -извор: ред. бр. 63 и 69). Сестра ми се дружеше со сестра му Љубица и со брат му Крсто, како поблиска генерација, а јас и брат ми Мирко се дружевме и игравме со Ане и со брат му Јове. Во општинската зграда живееше и милиционерот Андон Стојановски со сопрругата и трите деца Трајче, Драгица и Томе, со кои многу се дружевме, а со Трајче Стојановски бевме генерација и учевме во ист клас.

Во училиштето, кај Општината, на Костоо, Бучејца, Тумба, Млака и во ливадите во Заградско, Кадрино, и др. места во Лешок се игравме и со бартучедата Рада Спироска, другар ми Душан Божиновски, Цвета Кочовска, Трајче, Драгица и Tome Стојановски, Боре, Благо и Јордан Деспотовски и со многу други деца од Лешок.

Како деца игравме разни игри: топка, челик, ѕамија, дама, ѕамлии, долгa магарица и др. детски игри. Многу пати на земја во дворот на Школото, Општината и др. места цртавме со клинец, или со дрвце и се сеќавам дека Ане црташе разни луѓе, деца (чуениња), животни, дрва, куки и др. со некој негов стил и нешто слично како подоцна, што ги црташе на карикатурите. Мислам дека Ане го задржа стилот и подоцна и ликовите и предметите во карикатурите ги црта, како што ги цртавме во детството.

(Ученици од второ и четврто одделение во Основно училиште во Лешок, учебна 1957/58, учителки Јелица Ковачевска од Лешок и Рада Симовска од Тетово)

Ане Василевски, има завршено Педагошка академија во Скопје, а студирал и на Градежен факултет, но, не го завршил. Ане работи во Јавното претпријатие Комуналец Скопје, како раководител за патишта, работи во Остен- Весник за хумор и сатира, Скопје, директор е на Светската галерија за карикатури Скопје и Градоначалник на Општина Горче Петров.

Ане Василевски уште во Осмолетка ги прави првите карикатури и ги објавува во весници во 60-те години, како Трудбеник, Скопје, а подоцна во Нова Македонија, Вечер, Остен и др. На Ане карикатурата му е составен дел од неговото живеење, тоа го прави како хоби кое прераснува на ниво на ликовна уметност и интелектуална луцидност.

Подоцнешните години, Ане Василевски објавува карикатури во многу светски весници од САД, Јапонија, Куба, Кина, Бразил, како и во повеќето Европски и Балкански земји, а има освоено и преку 28 награди за карикатура, почнувајќи од Истанбул во 1985 и Охотск во 1993 година.

Ане Василевски е прв претседател на Европското Здружение за карикатури (ФЕКО) за Македонија, во составот на СФР Југославија, а бил и потпретседател на ова Здружение за карикатури на ниво на Европа.

Ане учествува на многу групни изложби на карикатури под наслов Македонски карикатуристи односно Македонска карикатура во соседните земји Бугарија, Грција и Албанија и може да се каже дека Ане е уметник-амбасадор на македонската карикатура во светот, за што и многу и се залага.

Ане Василевски има преку 17 самостојни изложби во градовите во Македонија, Хрватска, Бугарија, Турција, Чехословачка, Италија и Словенија, а учесник е на над 400 меѓународни групни изложби на карикатури.

За своите заслуги, Ане Василевски има добиено многу награди и признанија. Добитник е на 13 Ноемвриската награда на Скопје, добитник е на Наградата Василие Поповиќ - Цицо, добитник е на Годишната награда на Републичката заедница за култура, а добитник е и наградата 11 Октомври на Македонија.

Автор е на две книги карикатури под ист наслов “Косо Гледано”.

Ане Василевски, заедно со повеќе негови колеги-карикатуристи (Владо Јоциќ, Димитар Чудо, Дарко Марковиќ, Делчо Михајлов, и др.) се многу заслужни за афирмацијата на македонската карикатура во Македонија, соседните Балкански земји, како и во светот.

Инаку, Ане Василевски има колекција од многу фотографии од своите активности и патувања во Македонија и во светот на разни изложби на карикатури на кои биле сликани од домаќините. Ане има и свој фотоапарат кој го купил од свој престој во Полска и има насликано многу свои фотографии од разни места и ситуации со колегите карикатуристи и секако и со фамилијата.

Ане Василевски има направено во 80-те години една ретка фотографија во која е насликан со своите две мали ќеркички на скалите од Општинската зграда во Лешок, во која 50-те години, живееја Ане со своите родители, браќата и сестрата. Оваа фотографија според мене е посебно значајна, бидејќи ја прикажува многу сликовито во каква руинирана состојба се наоѓаше 80-те години и посебно што таа денес е потполно разрушена и не постои.

Покрај со карикатурата и фотографијата, Ане се занимава и со снимање на документарни филмови. Така Ане е коавтор на документарниот филм Сестри, кој го опишува животот на двете сестри од Брезно. Инаку, филмот Сестри е првонаграден во Јапонија.

Ане е автор на документарниот филм On Returing, во 1989 година со лента од 16 mm и траење од 10 минути, како и на документарниот филм Washer women од 1984 година (види: www.akk.org.mk).

Академскиот кинема клуб од Скопје (Academic cinema club Skopje) има воведено награда Ане Василевски за најдобар анимиран филм и во 2009 година на Интернационалниот филмски фестивал под наслов: Силата на зборот, има доделено награда за анимирија на филм: No Fishing на авторот Richard Meitern од Естонија.

На 24 јули 2010 година, после неколку телефонски разговори се сретнав со Ружица, сопругата на Ане Василевски. Госпоѓата Ружица беше многу лубезна и учтива и ми понуди многу интересни и оригинални искази, објаснувања, документи и фотографии за животниот пат и творечката активност на нејзиниот сопруг, како карикатурист и

како автор на фотографии и документарни филмови, но, и за некои моменти и детали од животот на неговото потесно и пошироко семејство.

АНЕ ВАСИЛЕВСКИ   ANE VASILEVSKI

— Роден на 21-VII-1947 год. во С.Брезно — Тетово.

- Првата карикатура ја објавил во 1960 год. во венакот „Трудбеник“ – Скопје.
- Соработувал со скоро сите познати весници во поранешна Југославија како и со весници во Франција, САД, Турција, Романија, Холандија, Канада, Белгија и др.
- Самостојни изложби: Загреб, Копривница и Славонски брод - Хрватска, Пирот, Куманово, Кичево, Скопје - Македонија, Софија, Пловдив - Бугарија, Есхиџир, Мугла, Анкар, Текирлан - Турција, Братислава - Чехословачка, Порто Сан Геројо, Форте Дел Марми - Италија и Јанавице - Словенија.
- Награди: Истамбул - 1985, 1992, Харвард - 1991, Амстердам - 1991, Скопје - 1992, 1994, 1997, Единбург - 1984, 1985, Штифт - 1984, Есхиџир - 1994, Славонски брод - 1995, Сиднеј-Мелбурн - 1968, Белград - 1988, Рибница - 1988, Токио - 1990, Триест - 1990, Будимпешта - 1990, Петроварадин - 1990, Сеул - 1992, 1994, 1995, Бигито - 1994, Англија - 1992, Охрид - 1993.
- Добитник на наградата „13 Ноември“ на град Скопје.
- Добитник на наградата „Василе Попсвик - Цидо“.
- Добитник на Годишната награда на Републичката заедница за култура.
- Автор на две книги карикатури со името на автор, кои гледаат „Учесници на над 400 меѓународни групни изложби на карикатурите“.
- Од 1986 год. е член на Светската галерија на карикаторите каде и сега работи веднаш и коментатор на промоциите на хумор и сатира „Фестивал“ од Скопје.
- Адреса: 7/1 „Гувернантка“ бр. 25 - 51060 Скопје - Македонија - Тел: 031-322-436.

Карикатури: Редакција „Остан“ - Задружници на карикатористи на Р. Македонија
Одговорен уредник: Димитар Чуро
Превод на английски: Ружина Василевска
Фото: Александар Заткоски
Ликовно графички уредник: Вернија Чулаковска
Портрет карикатури: Итио Јованов, Никола Ангеловски, Славолуб Ќијат и Ане Василевски
Фонд: Отворено општество на Македонија
Тираж: 1000 примери
Печат: НИП „Нова Македонија“ - 1995 год.

((Ане Василевски-Биографија во Каталогот, Весник за карикатури, Остан,, Скопје, 1995)

(Зградата на Општината во Лешок, 1988, во која живееше како дете Ане Василевски, кој ја фотографира.
Зградата не постои и денес на ова место е детски забавен парк)

(Ане Василевски и родителите(Стаме и Стамејца), сестрата Љубица и браќата Крсто и Јове)

(Брезно, родното село на таткото и синот Стаме и Ане Василевски)

Скопје, 1995, Ане Василевски на Светската галерија на карикатури)

(Ане Василевски, честитки од Претседателот Киро Глигоровк за награда 11 Октомври, 1996)

(Каракатуристите Ане Василевски и Делчо Михајлов, пред црквата Св. Климент во Рим)

(Ане Василевски со сопругата Ружица и ќерката Дани)

(Ѓорче Петров, 24 Јули 2010, Ружица Василевска, сопругата на Ане)